

Invitation til Den Internationale Fredskoalition møde #87: Gør Amerika intelligent igen!!! Fredag den 31. januar 2025

Den Internationale Fredskoalition #87

Gør Amerika intelligent igen!!!

Fredag den 31. januar kl. 17.00

Man kan brug venligst YouTube linket ovenover for at lytte til præsentationerne i begyndelsen af mødet.

For at lytte til præsentationerne og deltage i diskussionen, klik på nedenstående link, og brug dit fulde navn, når du deltager i mødet:

<https://us02web.zoom.us/j/83288789255>

Mobiliser venligst dine organisationer.

Vi får selskab af Ray McGovern, Mossi Raz (fhv. israelsk parlamentsmedlem) og andre til diskussionen.

af Dennis Speed (EIRNS) – 29. januar 2025

Mens der er en reel mulighed for, at en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur kan fremmes gennem den intense indsats fra forskellige af verdens præsidenter – blandt dem Ruslands Putin, Kinas Xi Jinping, Brasiliens Lula – for at engagere den anden Trump-administration i en dialog om »fred gennem udvikling« – det perspektiv, som pave Paul VI formulerede i

sin banebrydende encyklika *Populorum Progressio* – kan en sådan transformation i det amerikanske perspektiv af historiske grunde ikke lykkes uden en indførelse, tilnærmelsesvis, af økonomen og statsmanden Lyndon LaRouches fysisk-økonomiske løsninger. LaRouches oase-plan for Sydvestasien, også kendt som »Mellemøsten«, illustrerer hvorfor. Gaza og Vestbredden – staten Palæstina – kan ikke blot behandles som en byggeplads, snarere end som en civilisatorisk korsvej.

Det faktum, at det er en korsvej ikke bare mellem Afrika, Asien og Europa, men også mellem islamisk, kristen og jødisk tro og kultur, kan være en styrke og ikke en svaghed, hvis man ser det fra oven. Genopbygning er nødvendig, det er sandt, men vand og fredelig atomkraft, ikke oliespekulation, massedeportationer og krig, må være dens fremtid. LaRouches Oase-plan kan kun gennemføres med en kombination af Kina, Rusland og USA i spidsen for bestræbelserne. Ingen af disse nationer har tillid til, at de alene kan lede en indsats sammen med naboerne i Sydvestasien. Men sammen kan sådan noget lade sig gøre, sådan et mirakel kan opnås. Den fælles gennemførelse af Oase-planen, eller en tilnærmelse til den, må blive et diskussionsemne blandt de tre ledere i den nærmeste fremtid.

Den institutionelle modstand mod LaRouche og hans Oase-plan, som i sin essens blev udarbejdet for over 50 år siden, kom ikke fra Sydvestasien, men fra de angloamerikanske »Henry Kissinger«-efterretningstjenester, som stadig er imod den i dag. Disse agenturer, som regelmæssigt bruges af stærke finansielle kræfter til at overtræde den amerikanske forfatning og dens præambel-forskrift om »fremme af den generelle velfærd«, må omstruktureres eller afskaffes. Den meget velkomne frigivelse af arkiverne om mordene på John F. Kennedy, Martin Luther King og Robert F. Kennedy – men først nu, årtier efter at disse begivenheder fandt sted – viser hvorfor.

Efter mordene i 1960'erne gav den uretfærdige forfølgelse og

endelige fængsling af præsidentkandidaten Lyndon LaRouche, især i løbet af 1980'erne, mulighed for et senere intensiveret »angreb på præsidentskabet«. Dette blev foretaget i 1990'erne af den britiske efterretningsagent Ambrose Evans-Pritchard, som ved at operere mod den daværende præsident Bill Clinton spillede en vigtig rolle i at sikre Clintons rigsretssag i 1998. Derefter sikrede den britiske efterretningsagent Christopher Steele og MI6-chefen Sir Richard Dearlove, blandt andre, en næsten ødelæggelse af præsidentembedet, især gennem »Russiagate« og de to rigsretssager mod Donald Trump i hans præsidentperiode 2017-2021.

Den næsten ødelæggelse af USA's nationale sikkerhedskapacitet – og derigennem selve den amerikanske republik – ved hjælp af kriminelle, forræderiske operationer udført gennem det »særlige forhold« til den britiske efterretningstjeneste og dens forlængelse, kendt som »de fem øjne«, havde bragt præsidentskabet på katastrofens rand fra den 11. september 2001 til den seneste proces, der førte til valget den 5. november 2024. (Dette involverede ikke kun det amerikanske valg, men også fremkomsten af BRIKS- og BRIKS-Plus-nationerne i løbet af 2023 og 2024, herunder deres forsøg på at spille en rolle i Ukraine-konflikten, og især Sydafrikas rolle ved Den Internationale Domstol). Hvis udnævnelserne til stillingen som direktør for den nationale efterretningstjeneste og leder af Federal Bureau of Investigation (FBI) går igennem som foreslået, kan det ætsende »særlige forhold« mellem USA og Storbritannien undergå en politisk rodbehandling.

Med hensyn til Tulsi Gabbard har 60 efterretningsfolk netop godkendt Gabbards nominering til direktør for den nationale efterretningstjeneste.

Input til præsidenten, især om international sikkerhed og militære anliggender, der vil afgøre, om millioner af mennesker på denne planet lever eller dør eller bliver fordrevet af krig, skal tages ud af hænderne på dem, som har bragt os på afgrundens rand af selvudslettelse. Direktøren for

den nationale efterretningstjeneste, den person, der leder den daglige briefing af præsidenten, har en afgørende funktion. Mens de kandidater, som Trump har foreslået, generelt er kommet igennem, er det vigtigt i de næste dage at mobilisere det amerikanske folk og andre for at sikre, at denne særlige nominering og nomineringen af Kash Patel går igennem. De, der i øjeblikket gemmer sig i gemmerne hos de 18 efterretningstjenester, og som er helt oppe at køre over, at denne rolle bliver givet til en, der ikke er medlem af den såkaldte »dybe stat«, er ikke så bekymrede for Gabbard, men for, hvad det vil betyde for det amerikanske folk at blive så opildnet, at det kræver gennemsigtighed og ansvarlighed fra disse tjenester.

Under en diskussion tirsdag morgen den 28. januar med dommer Andrew Napolitano bemærkede ambassadør Chas Freeman, med henvisning til Hamas-angrebet den 7. oktober 2023, som var det umiddelbare flammepunkt, der indledte drabene på, hvad der nu kunne være så mange som 200.000 palæstinensere i Gaza og på Vestbredden, at »efterretningsfejl oftere er fejl i intellektet end fejl i information.« Økonomen Lyndon LaRouche, grundlæggeren af *Executive Intelligence Review* i 1974, bemærkede til sine medarbejdere, at: »Alt arbejde er i bund og grund efterretning. Det eneste vigtige arbejde, vi udfører, er efterretningsarbejde. Det betyder, at alle bør være med i den drøftende proces – dem, der laver den daglige indsamling af input, mødes oftere, men alle er involveret i den. Ellers er de ikke intelligente. Og det er en forfærdelig ting ikke at være en intelligent livsform, ikke sandt? Det vil sende dig i hundene meget hurtigt.« Lad os i de næste timer og dage ikke bare kræve, men begynde at rense ud i »den dybe stats« Augeias-stalde.